

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/126/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6911202372
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:6911202372.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Branislav Král a JUDr. Alena Roštárová, v spore žalobcu: MED-ART, spol. s r.o., Hornočermánska 4, Nitra, IČO: 34 113 924, zast. Mgr. Peter Mesároš, advokát, Novozámocká 214, Nitra, proti žalovanej: C. zast. JUDr. Lívia Krnčoková, advokátka, ul. 29. augusta 5, Bratislava, o určenie odporovateľnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky č.k. 27C 119/2011-184 zo dňa 08.11.2016 a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Malacky č. k. 27C 119/2011-181, zo dňa 08.11.2016, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Malacky č.k. 27C 119/2011-184, zo dňa 08.11.2016, p o t v r d z u j e.

Odvolací súd odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Malacky č. k. 27C 119/2011-181, zo dňa 08.11.2016, o d m i e t a.

Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Malacky vo veci o určenie odporovateľnosti právneho úkonu, rozhodol rozsudkom č. k. 27C 119/2011-184, zo dňa 08.11.2016 tak, že žalobu zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Zároveň súd prvej inštancie uznesením č. k. 27C 199/2011-181, zo dňa 08.11.2016, zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania.

2. Žalobou doručenou súdu dňa 28.02.2011 sa žalobca domáhal, aby súd prvej inštancie určil kúpnu zmluvu, zapísanú do katastra nehnuteľnosti správou katastra O. D. pod V XXX/XXXX - XXX/XXXX, uzavretú medzi D. L., bytom L. XXX E. B., ako predávajúcou a žalovanou ako kupujúcou, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam: pozemku parc.č. XXXX/X, o výmere XXX XXX m2, druh pozemku trvalé trávnaté porasty, pozemku parc.č. XXXX, o výmere XXX m2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemku parc.č. XXXX, o výmere XXXX m2, druh pozemku lesné pozemky, pozemku parc.č. XXXX, o výmere XXXX m2, druh pozemku lesné pozemky, pozemku parc.č. XXXX, o výmere XXX m2, druh pozemku lesné pozemky, pozemku parc.č. XXXX/X, o výmere XXXX m2, druh pozemku trvalé trávnaté pozemky, stavba so súp.č. XXX na parcele č. XXXX, druh stavby iná budova, popis stavby: rekreačná chata, všetko zapísané na LV č. XXXX, voči žalobcovi právne neúčinné. Svoj nárok žalobca odôvodnil tým, že má pohľadávku voči spoločnosti MEDICAL CENTERS SLOVAKIA, s.r.o., IČO: 36 277 703, so sídlom Šafárikova 1531/49, Galanta vo výške 251.479,46 EUR spolu s príslušenstvom. Pohľadávka vznikla na základe dodania tovaru a na základe toho vystavených faktúr. Osoba blízka žalovanej, D. bola konateľkou spoločnosti MEDICAL CENTERS SLOVAKIA s.r.o. v čase vzniku záväzkov vyfakturovaných vyššie uvedenými faktúrami. Vzhľadom na skutočnosť, že

menovaná spoločnosť sa stala insolventnou a predĺženou, nebola schopná v lehotách splatnosti splácať svoje splatné záväzky, bola D. L. ako konateľka spoločnosti povinná podať za uvedenú spoločnosť ako úpadcu návrh na vyhlásenie konkurzu. Nakoľko tak neurobila a žalobca nemohol v konkurznom konaní uspokojiť v celom rozsahu uvedenú pohľadávku, je ako štatutárny zástupca spoločnosti v plnom rozsahu zodpovedná D. L. za škodu, ktorá spoločnosti vo výške 251.479,46 EUR spolu s úrokom z omeškania, a to odo dňa splatnosti jednotlivých záväzkov. Žalovaná nadobudla kúpnu zmluvou pod V XXX/XXXX - XXX/XXXX nehnuteľnosti uvedené vyššie. Podľa zistení žalobcu žalovaná tieto nehnuteľnosti nadobudla od osoby bližšej, ktorou je menovaná D. L.. Žalobca má za to, že uvedený úkon medzi D. L., ktorá je v plnom rozsahu zodpovedná za škodu spôsobenú žalobcovi vo výške 251.479,46 EUR a žalovanou, ktorá je podľa zistení žalobcu blízkou osobou D. L., ktorým boli prevedené do vlastníctva žalovanej predmetné nehnuteľnosti, je odporovateľným právnym úkonom a je voči žalobcovi právne neúčinný.

3. Žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla, že žalobca v žalobe nepreukázal ani bližšie neuviedol, na základe akých skutočností dospel k záveru, že spoločnosť MEDICAL CENTERS SLOVAKIA s.r.o., bola v zmysle § 11 ods. 2 zákona o konkurze, povinná podať návrh na vyhlásenie konkurzu a teda nepreukázal ani porušenie povinnosti zo strany D. L.. Nárok na náhradu škody, ktorá by žalobcovi mohla vzniknúť porušením povinnosti včas podať návrh na vyhlásenie konkurzu, by si mohol žalobca uplatniť až po zrušení konkurzu alebo zastavení konkurzného konania pre nedostatok majetku, nakoľko až potom by žalobca mohol zistiť, či mu vznikla škoda a v akej výške. Žalobca teda nepreukázal existenciu pohľadávky voči D. L. z titulu náhrady škody za porušenie povinnosti podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Jedným zo základných predpokladov úspešného odporovania právnemu úkonu je preukázanie vymáhateľnej pohľadávky voči dlžníkovi. Uvedené žalobca nepreukázal a teda nepreukázal ani aktívnu legitímáciu v tomto spore. Vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal existenciu pohľadávky voči D. L., absentuje tu aj úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa. Žalovaná nevedela a ani nemohla vedieť, ani pri aktívnom vynaložení náležitej starostlivosti, takýto úmysel rozpoznať, nakoľko ten neexistoval.

4. Podaním doručeným súdu dňa 22.08.2016, žalobca doručil súdu opätovný návrh na prerušenie konania a žiadosť o zrušenie termínu pojednávania. V návrhu žalobca uviedol, že žiada konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trnava sp. zn. 36K/1/2011, v zmysle jednak § 162 ods. 1 písm. a) CSP alebo v zmysle § 164 CSP. Žalobca v návrhu uviedol, že podľa § 162 ods. 1 CSP súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je oprávnený riešiť. Podľa názoru žalobcu je takouto otázkou práva: zodpovednosť za škodu spôsobenú v zmysle § 11 ods. 4 zákona o konkurze vtedajšou konateľkou úpadcu - D. L., ktorá vykonávala funkcie konateľky úpadcu od 09.12.2005 do 27.04.2010 a výška takto spôsobenej škody. Žalobca ďalej uviedol, že podľa § 164 CSP súd konanie môže prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. Takýmto súdnym konaním je podľa žalobcu konanie vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36K/1/2011. Žalobca uviedol, že keďže za pohľadávku voči D. L. označuje pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú štatutárom porušením povinnosti podať návrh na vyhlásenie konkurzu včas a výška tejto pohľadávky (škody) bude známa až po právoplatnom skončení konkurzu, je potrebné s rozhodnutím vyčkať do skončenia tohto konania.

5. Podaním doručeným súdu dňa 09.09.2016 sa k návrhu na prerušenie konania vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že dôvod na prerušenie konania nie je daný, nakoľko žiadna pohľadávka voči pani D. L. v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy, ktorej odporovateľnosti sa žalobca domáha, neexistovala. Je právne irelevantné, či v budúcnosti vznikne pohľadávka žalobcu voči pani D. L., nakoľko v čase uzavretia úkonu takáto neexistovala. Žalovaná poukázala na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/70/2013-116, v zmysle ktorého súd konštatoval, že nie je daný dôvod na prerušenie konania. Ak by prvostupňový súd opätovne rozhodoval o návrhu na prerušenie konania došlo by k porušeniu zásady ne bis in idem.

6. Uznesením zo dňa 08.11.2016, č.k. 27C/119/2010-181, súd prvej inštancie návrh na prerušenie konania žalobcu doručený dňa 22.08.2016, zamietol. Mal za to, že nie je daný dôvod na prerušenie konania nakoľko v konkurznom konaní vedenom Okresným súdom Trnava sp. zn. 36K/1/2011, sa nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie vo veci samej a ani sa nerieši otázka, od ktorej rozhodnutie súdu závisí a súd by nebol oprávnený túto otázku vyriešiť. V prejednávanej veci je podľa názoru súdu prvej inštancie právne nepodstatné, akým spôsobom bude uspokojená pohľadávka žalobcu

v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36K/1/2011, keď uvedené nemá vplyv na predmet tohto konania, ktorým nie je náhrada škody podľa § 11 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z..

7. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že dňa 22.04.2010 uzavreli p. D. ako predávajúci a žalovaná ako kupujúci Kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese Rimavská Sobota, v obci T., v katastrálnom území T., vedené na LV č. XXXX. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti MEDICAL CENTERS SLOVAKIA spol. s r.o. súd zistil, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy bola p. D. L. konateľkou tejto spoločnosti. Z prehľadu odberateľa súd zistil, že žalobca mal pohľadávky voči spoločnosti MEDICAL CENTERS SLOVAKIA spol. s r.o. vo výške 251.479,46 EUR. Správa katastra Rimavská Sobota povolila vklad kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností s účinnosťou od 08.06.2010. Z Obchodného vestníka SR súd zistil, že na spoločnosť MEDICAL CENTERS SLOVAKIA, s.r.o. bol vyhlásený konkurz dňa 22.11.2011.

8. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 42a ods. 1, ods. 2 a ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka.

9. Predpokladom úspešnosti odporovacej žaloby v zmysle § 42a Občianskeho zákonníka je však: 1. vymáhateľná pohľadávka, 2. skutočnosť, že nejaký právny úkon ukracuje uspokojenie žalobcovej vymáhateľnej pohľadávky, 3. preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa a 4. skutočnosť, že právny úkon urobil dlžník v posledných troch rokoch predchádzajúcich podaniu žaloby. Žalobca v konaní tvrdil, že pohľadávka, ktorú mal mať dlžník (D. L.) úmysel ukrátiť, a teda jeho vymáhateľná pohľadávka je pohľadávka na náhradu škody v zmysle § 11 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., v zmysle ktorého ak štatutár úpadcu nesplní svoju povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu včas, zodpovedá za škodu veriteľom úpadcu spočívajúcu v rozsahu ich neuhradených pohľadávok v konkurze ak bol konkurz zrušený alebo konanie zastavené pre nedostatok majetku.

10. Na to, aby bola vo všeobecnosti žaloba úspešná musí byť v konaní zistená existencia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. V konaní o odporovateľnosť právneho úkonu by bol žalobca aktívne legitímovaný, ak by preukázal, že je nositeľom vymáhateľnej pohľadávky voči svojmu dlžníkovi - osobe, ktorá právny úkon uskutočnila. Z toho, ako je vymedzený zmysel odporovacej žaloby vyplýva, že vymáhateľnou pohľadávkou podľa ustanovenia § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka sa rozumie taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť cestou exekúcie, t. j. pohľadávka, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno nariadiť exekúciu. Ak slúži odporovacia žaloba k uspokojeniu pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní, a to postihnutím vecí alebo iných majetkových hodnôt, ktoré odporovaným právny úkonom ušli z dlžníkovho majetku, prípadne vymožením peňažnej náhrady vo výške zodpovedajúcej prospechu získanému z odporovateľného právneho úkonu, potom by nezodpovedalo tomuto jej účelu, keby pohľadávka veriteľa nebola priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno nariadiť exekúciu a keby išlo len o pohľadávku „dospelú“ či splatnú. Vymáhateľnou je teda pohľadávka, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno nariadiť exekúciu (Rozhodnutie NSSR 6Cdo 253/2002 z 17.12.2013).

11. V danej právnej veci však žalobca nijak nepreukázal, že je veriteľom práve takejto vymáhateľnej pohľadávky. Sám žalobca vo svojich vyjadreniach uvádzal, že výška pohľadávky - teda tvrdenej škody ešte nie je zrejmá a označoval svoju pohľadávku ako za „prípadnú“. Žalobca žiadal konanie prerušiť do skončenia konkurzného konania, na základe ktorého sa definitívne určí výška škody. Len samotné určenie výšky škody však ešte neznamená, že sú naozaj naplnené predpoklady zodpovednosti D.i L. za uvedenú škodu. Teda, že vôbec pohľadávka žalobcovi vznikla. V konkurznom konaní by súd neriešil podmienky tejto zodpovednosti. Na to, aby bola v tomto konaní preukázaná aktívna legitímácia žalobcu, musel by žalobca tzv. „mať v rukách“ napríklad vymáhateľné súdne rozhodnutie, ktoré by určovalo, že D. L. je povinná škodu žalobcovi z titulu § 11 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. zaplatiť alebo by musel aspoň preukázať, že takéto konanie o náhradu škody sa vedie. Uvedené sa však nestalo. Žalobca navyše nepreukázal súdu, žeby v čase uskutočnenia dotknutého právneho úkonu jeho pohľadávka na náhradu škody vôbec existovala, bez ohľadu na jej označenie za vymáhateľnú. V toho dôvodu súd prvej inštancie žalobu žalobcu pre nedostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie zamietol. Vzhľadom na to, že v konaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu, dôvodmi ako úmysel ukrátiť veriteľa sa nezaoberal.

12. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a žalovanej, pretože bola v konaní úspešná, priznal náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci podľa § 262 ods. 2 CSP.

13. Proti rozsudku, ako aj proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, podal odvolanie žalobca, ktorý nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

14. V podanom odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania žalobca uviedol odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d) a h) CSP. Uviedol, že v zmysle § 162 ods. 3 CSP súd o zamietnutí návrhu na prerušenie konania rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej. Poukazoval na pojednávanie zo dňa 08.11.2016, kedy súd prvej inštancie v rámci vyhlásenia meritórneho rozhodnutia nevyhlásil uznesenie zo dňa 08.11.2016, č. k. 27C 119/2011-181. Takýto postup je podľa názoru žalobcu v rozpore s ust. § 235 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie na ústnom pojednávaní nevyhlásil vyššie uvedené uznesenie, avšak aj napriek tomu bolo žalobcovi spolu s rozsudkom doručené ako samostatné rozhodnutie aj predmetné uznesenie. Žalobca ďalej poukazoval na to, že podľa neho nebolo zo strany súdu prvej inštancie naplnené ust. § 162 ods. 3 CSP, ktorého zmyslom a účelom je, aby súd rozhodol o zamietnutí návrhu na prerušenie konania spolu s rozhodnutím vo veci samej, čo znamená, že jedným z výrokov rozhodnutia vo veci samej by mal byť aj výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Žalobca sa domnieva, že súd prvej inštancie vydal meritórne rozhodnutie pred tým ako bolo právoplatne rozhodnuté o procesných návrhoch strán sporu, čím žalobcovi nebolo umožnené odôvodniť toto odvolanie dôvodom v zmysle ust. § 365 ods. 2 CSP. S ohľadom na vyššie uvedené má preto žalobca za to, že meritórne rozhodnutie bolo vydané predčasne, nakoľko bolo vydané predtým, ako bolo právoplatne rozhodnuté o procesnom návrhu žalobcu. Podľa žalobcu je nespochybniteľné, že výsledok súdneho konania - konkurzu vedenom na Okresnom súde Trnava, sp. z.: 36K 1/2011, má zásadný vplyv na toto súdne konanie, nakoľko na základe rozhodnutia v uvedenom konkurze bude ustálená zodpovednosť D. L. za škodu v zmysle ust. § 11 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR) a následne aj výška takto spôsobenej škody veriteľom úpadcu práve konaním S. L.. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, žalobca žiada, aby odvolací súd predmetné uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, alebo aby zmenil toto uznesenie tak, že návrhu na prerušenie konania vyhovie.

15. V odvolaní podanom proti zamietajúcemu rozsudku súdu prvej inštancie žalobca uvádzal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d) a h) CSP. Žalobca v odvolaní poukazoval na to, že je nespochybniteľné, že S. L. vykonávala funkciu konateľky spoločnosti MEDICAL CENTERS SLOVAKIA, s.r.o. v čase od 09.12.2005 do 27.04.2010. Ako štatutár úpadcu si nesplnila svoju povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu v zmysle príslušných ust. ZKR, aj keď podľa názoru žalobcu boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky a náležitosti na jeho vyhlásenie. Nakoľko takýto návrh S. Nízka nepodala je v zmysle § 11 ods. 4 ZKR zodpovedná za škodu, ktorá predstavuje výšku sumy neuspokojených pohľadávok prihlásených veriteľov do konkurzu úpadcu. K svojej aktívnej vecnej legitímácii žalobca uvádza že existencia pohľadávky je podľa jeho právneho názoru nesporná. Táto pohľadávka existuje, nakoľko sú splnené podmienky v zmysle vtedy účinného ust. § 11 ods. 4 ZKR. Skutočnosť, že v okamihu rozhodovania súdu prvej inštancie, resp. v čase podania odvolania nie je známa presná výška tejto pohľadávky však neznamená, že pohľadávka ako taká neexistuje. Nakoľko došlo k porušeniu povinnosti podať návrh na vyhlásenie konkurzu S. L. a zároveň bol majetok úpadcu výrazným spôsobom krátený, nie je možné pristúpiť k uspokojeniu prihlásených veriteľov v plnej výške. Nakoľko majetok konkurznej podstaty nebude postačovať na uspokojenie pohľadávok prihlásených veriteľov, má žalobca za to, že existencia pohľadávky je nespochybniteľná. Podľa názoru žalobcu S. L. v čase prevodu predmetných nehnuteľností a uzatvorenia kúpnej zmluvy jednoznačne konala s úmyslom zmenšiť svoj majetok, čím sledovala zníženie možností a šancí na uspokojenie žalobcu. Preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa nie je podmienkou odporovateľnosti, ak druhou stranou sú osoby blízke dlžníkovi. Žalobca v odvolaní ohľadom odporovateľnosti právnych úkonov poukazuje na súdnu prax: sp. zn. 4 Cdo 163/2007, 30 Cdo 808/2004, R 35/2002 a iné (č. I. 203 a 204). V predmetnom prípade je právnym úkonom, ktorý viedol k zmenšeniu majetku predchádzajúcej vlastníčky S. L., kúpna zmluva, ktorou došlo k prevodu predmetných nehnuteľností za kúpnu cenu 1 Euro, o čom svedčí zápis v príslušnom katastri nehnuteľností. Predchádzajúca vlastníčka neobdržala žiadnu primeranú protihodnotu, čím prišlo k zmenšeniu jej majetku a k ukráteniu pohľadávky žalobcu ako

veriteľa predchádzajúcich vlastníkov. Na základe vyššie uvedeného preto žalobca žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a rozhodnutia.

16. K odvolaniam žalobcu sa písomne vyjadrila žalovaná. K odvolaniu žalobcu voči uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania uviedla, že z ust. § 357 CSP nevyplýva prípustnosť odvolania voči uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa ust. § 162 ods. 3 CSP. Odvolanie žalobcu preto smeruje voči uzneseniu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon nepripúšťa odvolanie a preto žalovaná navrhuje, aby odvolací súd odvolaniu voči tomuto uzneseniu odmietol podľa § 386 ods. 1 písm. c) CSP. K námietke žalobcu o pochybení súdu prvej inštancie v zmysle vydania samostatného uznesenia, a nie rozhodnutím o predmetnom návrhu v jednom z výrokov rozsudku vo veci samej, žalovaná uvádza, že podľa nej súd prvej inštancie nepochybil, keď vydal samostatné uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Z jazykového znenia príslušných ustanovení vyplýva, že súd má o zamietnutí takéhoto návrhu na prerušenie konania rozhodnúť spolu s rozhodnutím, nie však priamo v rozhodnutí (ako to je v iných prípadoch formulovaných v CSP - § 145 ods. 2, § 262 ods. 1).

17. V odvolaní proti zamietajúcemu rozsudku súdu prvej inštancie žalovaná uviedla, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby a žiada tento rozsudok odvolacím súdom potvrdiť a priznať jej nárok na náhradu trov konania. K námietke žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci žalovaná uvádza, že žalobca poukazuje na § 11 ods. 4 ZKR. Právna norma, z ktorej si žalobca odvodzuje existenciu svojej prípadnej pohľadávky voči S. L. v súčasnosti už nie je v platnosti. Ak by aj nejaká zodpovednosť S. L. za včasné nepodanie návrhu na vyhlásenie konkurzu vznikla, uvedená skutočnosť by mohla mať za následok len vznik pohľadávky spoločnosti MEDICAL CENTERS SLOVAKIA, s.r.o. voči S. L. a nie však vznik pohľadávky žalobcu voči S. L.. Okrem toho konkurzné konanie bolo začaté uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 16.08.2011 a konkurz bol vyhlásený dňa 11.11.2011. S. L. vykonávala funkciu konateľky predmetnej spoločnosti od 09.12.2005 do 27.04.2010, t. j. nebola konateľom úpadcu v čase vyhlásenia konkurzu, a teda žalobca ničím nepreukázal, že S. L. ako konateľka porušila svoju povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu v mene predmetnej spoločnosti. Žalobca taktiež nepreukázal, kedy mali byť splnené podmienky na vyhlásenie konkurzu. Z uvedeného je nepochybné, že žalobca nemá voči S. L. žiadnu pohľadávku. Žalobca sa len domnieva, že S. L. porušila povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Za takýchto okolností nemožno voči právnomu posúdeniu veci súdom prvej inštancie nič namietat, keď súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu. Podľa žalovanej existencia pohľadávky musí byť preukázaná v čase vykonania právneho úkonu, čo v danom prípade preukázané nebolo. Odvolanie žalobcu je postavené len na ničím nepreukázanej domnienke žalobcu o údajnom porušení povinnosti zo strany S. L.. Vzhľadom na vyššie uvedené preto žalovaná má za to, že nie sú dané odvolacie dôvody uvádzané žalobcom.

18. Vo veci sa opätovne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že sa nestotožňuje s názorom žalovanej vyjadreným v jej podaniach. Podľa názoru žalobcu, tento v konaní jasne preukázal, že S. L. porušila svoju povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu, nakoľko je nepochybným faktom, že konkurz úpadcu začal na základe veriteľského návrhu podaného žalobcom. Uvedená skutočnosť vyplýva z Obchodného vestníka SR a s poukazom na § 186 ods. 1 CSP, žalobca uvádza, že údaje uvedené v Obchodnom vestníku SR sa považujú za všeobecne známe a preto ich nie je treba dokazovať. Taktiež skutočnosť, že spoločnosť bola v úpadku, keď S. L. bola konateľkou tejto spoločnosti bola preukázaná, nakoľko táto skutočnosť vyplýva zo súdneho rozhodnutia Okresného súdu Trnava, č. k. 25Cbi/9/2012-366 a trestného rozkazu Okresného súdu Galanta, č. k. 2T/45/2014-460, ktoré žalobca predložil. Žalobca ďalej tvrdí, že jeho pohľadávka vznikla z porušenia povinnosti S. L. a preto v čase podania tejto žaloby existovala.

19. Žalovaná sa taktiež opätovne vyjadrila. Uviedla, že sa nestotožňuje s vyjadrením žalobcu a v plnom rozsahu sa pridriava svojho skoršieho vyjadrenia.

20. Odvolací súd preskúmal vec, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu voči rozsudku súdu prvej inštancie, nemožno priznať úspech. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení a zo skutočností, ktoré vyšli najavo najneskôr do konca lehoty

na podanie odvolania. Rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, dôvodnosť odvolania, boli skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré nepochybne existovali v čase vyhlásenia rozsudku, v čase podania odvolania.

21. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd žalobu zamietol je vecne a právne správny, je výsledkom vykonaného dokazovania, a ako taký ho odvolací súd potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP). Odvolateľ v odvolaní neuvádzal podstatné, rozhodujúce, konkrétne, právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že ide o konanie, v ktorom je súd viazaný žalobou, a teda aj odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania.

22. Žalobca v odvolaní proti rozsudku zopakoval skutočnosti, ktoré boli tvrdené už pred súdom prvej inštancie. V predmetnom spore sa žalobca žalobou domáhal určenia odporovateľnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanou ako blízkou osobou S. L., konateľky spoločnosti, ktorá bola dlžníkom žalobcu. Prvým dôležitým znakom uplatnenia odporového práva veriteľa je existencia koreálneho veriteľsko-dlžníckeho záväzkového vzťahu, v rámci ktorého existuje subjektívna povinnosť dlžníka plniť veriteľovi dlh a oprávnenie veriteľa požadovať splnenie tohto dlhu. Táto požiadavka je v zákone vyjadrená ako požiadavka na existenciu tzv. vymáhateľnej pohľadávky.

23. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 24.06.2020, sp. zn. 6Cdo 237/2017, v ktorom bol vyslovený názor, podľa ktorého účelom odporovacej žaloby je ochrana veriteľa spočívajúca v možnosti dosiahnuť rozhodnutie súdu, ktorým by bolo určené, že dlžníkom urobený právny úkon je voči veriteľovi neúčinný. Rozhodnutie súdu, ktorým bolo odporovacej žalobe vyhovené, potom predstavuje podklad na to, že sa veriteľ môže na základe exekučného titulu, vydaného proti dlžníkovi, domáhať vykonania exekúcie postihnutím toho, čo odporovateľným (právne neúčinným) právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to nie proti dlžníkovi, ale voči osobe, v prospech ktorej bol právny úkon urobený. Odporovacia žaloba je teda právnym prostriedkom slúžiacim k uspokojeniu vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní, a to postihnutím vecí alebo iných majetkových hodnôt, ktoré odporovateľným právnym úkonom ušli z dlžníkovho majetku, prípadne vymožením peňažnej náhrady vo výške zodpovedajúcej prospechu získanému z odporovateľného právneho úkonu. Z takto vymedzeného účelu a zmyslu odporovacej žaloby vyplýva, že vymáhateľnou pohľadávkou v zmysle ustanovenia § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka sa rozumie taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť exekúciou, t. j. pohľadávka, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno nariadiť exekúciu. Ak slúži odporovacia žaloba - ako bolo uvedené vyššie - k uspokojeniu pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní, nezodpovedalo by tomuto jej účelu, keby pohľadávka veriteľa nebola priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, a keby išlo len o pohľadávku „dospelú“ či splatnú, teda žalovateľnú. Týmto rozsudkom Najvyššieho súdu SR bola prelomená doterajšia rozhodovacia prax, v zmysle ktorej sa za vymáhateľnú pohľadávku považovala každá pohľadávka, ktorú bolo možné úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní - tzv. žalovateľná pohľadávka (R 44/2001).

24. Vzhľadom na vyššie uvedené a na skutočnosť, že žalobca v čase podania žaloby na súd prvej inštancie nedisponoval vymáhateľnou pohľadávkou v súlade s vyššie uvedeným právnym názorom Najvyššieho súdu na definíciu vymáhateľnej pohľadávky, nakoľko tvrdil, že jeho pohľadávku predstavuje porušenie povinnosti zo strany D. v súlade s § 11 ods. 4 ZKR a výška pohľadávky bude ustálená až po ukončení konkurzného konania. Takúto „pohľadávku“ nemožno považovať za súladnú s vyššie citovaným vymedzením pojmu vymáhateľnej pohľadávky, ktorá môže byť v odporovom práve uplatnená na súde. Preto rozhodol súd prvej inštancie správne, keď žalobu žalobcu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie.

25. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

26. Odvolací dôvod podľa § 365 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane sporu realizáciu jej práv dosiahne určitú intenzitu. Konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte

celého konania. Odvolacie námietky týkajúce sa väd v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa môžu prejavíť v nevykonaní navrhovaných dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, alebo v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm.f) CSP).

27. K tomu odvolací súd uvádza, že obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I.ÚS 97/1997).

28. Ďalej žalobca v odvolaní namietal odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Tento odvolací dôvod dopadá na všetky pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, avšak vždy len za predpokladu, že tieto pochybenia mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zvyčajne pôjde o prípady nesprávne realizovanej mandukčnej povinnosti súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď a podobne) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu. Podľa názoru odvolacieho súdu v predmetnom konaní, nedošlo k takému pochybeniu súdu prvej inštancie, ktoré by nenapĺňalo tento odvolací dôvod, a preto je jeho uplatnenie zo strany žalobcu irelevantné.

29. Čo sa týka nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), tento odvolací dôvod je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie aplikuje na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď síce aplikuje správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretuje. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený, pretože v posudzovanom prípade, v ktorom konajúci súd prvej inštancie zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, pričom právne závery súdu prvej inštancie sú aj v zhode s judikatúrou najvyšších súdnych autorít, rozhodol vo veci vecne správne.

30. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a tieto vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil správne právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s ust. § 220 CSP zdôvodnil.

31. Pretože odvolací súd nezistil žiadne pochybenie, rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdil. Nakoľko ani v odvolaní žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by iným spôsobom boli spôsobilé vyhodnotiť stav zistený prvoinštančným súdom, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné a preto rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil a podľa § 387 ods. 2 CSP sa stotožnil so skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie.

32. Žalobca podal odvolanie aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 27C 119/2011-181 zo dňa 08.11.2016, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania. K predmetnému odvolaniu odvolací súd uvádza, že odvolanie proti uzneseniu je prípustné len v prípadoch uvedených v § 357 CSP. Nakoľko v prípade § 367 CSP ide o taxatívny výpočet uznesení, voči ktorým je odvolanie prípustné, tieto nemôžu byť rozširované. Ustanovenie § 357 písm. n) CSP síce uvádza prípustnosť odvolania voči uzneseniu o prerušení konania v súlade s § 162 ods. 1 písm. a) a § 164 CSP, avšak pod takéto vymedzenie nespadá situácia, ak bol podaný návrh a prerušenie konania a súd mu nevyhovet,

teda proti zamietajúcemu uzneseniu o prerušení konania nie je odvolane prípustné. Preto odvolací súd v súlade s § 386 písm. c) CSP odvolanie proti predmetnému uzneseniu odmietol.

33. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).